

REGULAMENTUL (UE) 2015/478 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 11 martie 2015
privind regimul comun aplicabil importurilor
(text codificat)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 260/2009 al Consiliului ⁽³⁾ a fost modificat în mod substanțial ⁽⁴⁾. Din motive de claritate și de raționalizare, ar trebui să se codifice regulamentul menționat.
- (2) Politica comercială comună ar trebui să se bazeze pe principii unitare.
- (3) Comunitatea Europeană a încheiat Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului („OMC”). Anexa 1A la acordul respectiv conține, printre altele, Acordul General pentru Tarife și Comerț din 1994 („GATT 1994”) și un Acord privind măsurile de salvagardare.
- (4) Acordul privind măsurile de salvagardare răspunde necesității de a clarifica și de a consolida dispozițiile GATT 1994, în special pe cele din articolul XIX. Acest acord impune eliminarea măsurilor de salvagardare care nu fac obiectul acestor reguli, precum măsurile de limitare voluntară a exporturilor, acordurile de ordonare a pieței sau orice altă măsură similară aplicată la import sau la export.
- (5) Acordul privind măsurile de salvagardare se referă și la produsele de cărbune și oțel. Regimul comun aplicabil importurilor, mai ales în materie de măsuri de salvagardare, se aplică, prin urmare, și acestor produse, fără a aduce atingere eventualelor măsuri de aplicare a unui acord care privește cu precădere produsele de cărbune și oțel.
- (6) Produsele textile din domeniul de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 517/94 al Consiliului ⁽⁵⁾, fac obiectul unui tratament specific atât la nivelul Uniunii, cât și pe plan internațional. Prin urmare, acestea ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare a prezentului regulament.
- (7) Statele membre ar trebui să informeze Comisia cu privire la orice pericol apărut ca urmare a unei evoluții a importurilor care ar putea necesita instituirea unei supravegheri la nivelul Uniunii sau aplicarea unor măsuri de salvagardare.
- (8) În astfel de situații, Comisia ar trebui să examineze condițiile și modalitățile de efectuare a importurilor și evoluția lor, precum și diferitele aspecte ale situației economice și comerciale și, după caz, eventualele măsuri care trebuie întreprinse.
- (9) În caz de supraveghere prealabilă la nivelul Uniunii, punerea în liberă circulație a produselor respective ar trebui să fie condiționată de prezentarea unui document de supraveghere care să răspundă unor criterii unitare. Respectivul document ar trebui să fie eliberat de către autoritățile statelor membre, la simpla cerere a importatorului, într-un termen stabilit, fără ca prin aceasta importatorul să dobândească vreun drept de import. Acest document de supraveghere ar trebui, prin urmare, să rămână valabil numai atât timp cât regimul de import nu a fost modificat.

⁽¹⁾ Avizul din 10 decembrie 2014 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 11 februarie 2015 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 2 martie 2015.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 260/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind regimul comun aplicabil importurilor (JO L 84, 31.3.2009, p. 1).

⁽⁴⁾ A se vedea anexa II.

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 517/94 al Consiliului din 7 martie 1994 privind regimul comun aplicabil importurilor de produse textile din anumite țări terțe, care nu sunt reglementate de acorduri, protocoale sau alte înțelegeri bilaterale sau de alte regimuri comunitare specifice de import (JO L 67, 10.3.1994, p. 1).

- (10) Statele membre și Comisia ar trebui să procedeze la un schimb exhaustiv de informații culese în cadrul supravegherii la nivelul Uniunii.
- (11) Comisia adoptă măsurile de salvagardare cerute de interesele Uniunii. Aceste interese ar trebui să fie apreciate în ansamblul lor și ar trebui să includă, în special, interesele producătorilor, ale utilizatorilor și ale consumatorilor din cadrul Uniunii.
- (12) Măsurile de salvagardare împotriva unui membru al OMC pot fi avute în vedere numai în cazul în care produsul în cauză este importat în Uniune în cantități atât de mari și în astfel de condiții sau modalități, încât cauzează sau amenință să cauzeze un prejudiciu grav producătorilor din cadrul Uniunii de produse similare sau direct concurente, cu excepția cazului în care obligațiile internaționale permit derogarea de la această regulă.
- (13) Ar trebui să fie definite noțiunile de „prejudiciu grav”, „amenințare de prejudiciu grav” și „producători din cadrul Uniunii”, precum și criterii precise pentru determinarea prejudiciului.
- (14) Aplicarea oricărei măsuri de salvagardare ar trebui să fie precedată de o anchetă, sub rezerva dreptului Comisiei de a lua măsuri provizorii în caz de urgență.
- (15) Ar trebui să se stabilească dispoziții detaliate privind deschiderea anchetelor, controalele și inspecțiile solicitate, accesul țărilor exportatoare și al părților interesate la informațiile culese și audierea părților în cauză, precum și posibilitatea ca acestea să prezinte observații.
- (16) Dispozițiile privind ancheta, introduse prin prezentul regulament, nu aduc atingere dispozițiilor din dreptul Uniunii sau de drept intern privind secretul profesional.
- (17) Se impune, de asemenea, stabilirea unor termene pentru deschiderea anchetelor și pentru determinarea oportunității eventualelor măsuri, în scopul de a asigura desfășurarea cu rapiditate a acestui proces, ceea ce va permite creșterea securității juridice a operatorilor economici în cauză.
- (18) În cazul în care măsurile de salvagardare iau forma unui contingent, nivelul acestuia nu poate fi, în principiu, mai mic decât media importurilor efectuate în cursul unei perioade reprezentative de cel puțin trei ani.
- (19) În cazul în care contingentul este împărțit între țările furnizoare, partea corespunzătoare fiecăreia dintre aceste țări poate fi stabilită de comun acord cu aceste țări sau determinată în funcție de importurile efectuate pe parcursul unei perioade reprezentative. Cu toate acestea, în caz de prejudiciu grav și de creștere disproporționată a importurilor, se poate deroga de la aceste norme cu condiția respectării obligației de consultare în cadrul Comitetului de salvagardare din OMC.
- (20) Ar trebui să se stabilească perioada maximă în care se aplică măsuri de salvagardare și să se prevadă dispoziții specifice privind prelungirea aplicării acestor măsuri, liberalizarea lor progresivă și reexaminarea lor.
- (21) Ar trebui să se stabilească condițiile în care produsele originare dintr-o țară în curs de dezvoltare membră a OMC sunt exceptate de la aplicarea măsurilor de salvagardare.
- (22) Măsurile de supraveghere sau de salvagardare limitate la una sau la mai multe regiuni ale Uniunii pot să se dovedească mai adecvate decât măsurile aplicabile întregii Uniuni. Cu toate acestea, astfel de măsuri ar trebui să fie autorizate numai în condiții excepționale și în lipsa altor soluții. Este necesar să se vegheze ca aceste măsuri să fie temporare și să perturbe cât mai puțin posibil funcționarea pieței interne.
- (23) În interesul uniformizării regimului aplicabil importurilor, ar trebui ca formalitățile care trebuie îndeplinite de către importatori să fie simple și identice, indiferent de locul în care se efectuează vămuirea. Prin urmare, ar trebui să se asigure îndeplinirea tuturor formalităților prin utilizarea unor formulare corespunzătoare modelului anexat la prezentul regulament.
- (24) Documentele de supraveghere emise în cadrul unei supravegheri la nivelul Uniunii ar trebui să fie valabile în întreaga Uniune, indiferent de statul membru emitent.
- (25) Punerea în aplicare a prezentului regulament necesită condiții uniforme pentru adoptarea măsurilor de salvagardare provizorii și definitive și pentru impunerea de măsuri de supraveghere prealabilă. Măsurile respective ar trebui adoptate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (¹).

(¹) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (26) Procedura de consultare ar trebui utilizată pentru adoptarea de măsuri provizorii și de supraveghere, având în vedere efectele unor asemenea măsuri și logica lor secvențială în legătură cu adoptarea de măsuri de salvagardare definitive. În cazul în care o întârziere în impunerea măsurilor ar cauza prejudicii dificil de remediat, este necesar ca Comisia să fie în măsură să adopte măsuri provizorii cu aplicare imediată,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

PRINCIPII GENERALE

Articolul 1

- (1) Prezentul regulament se aplică importurilor de produse originare din țări terțe, cu excepția:
- (a) produselor textile reglementate de anumite norme de import specifice în temeiul Regulamentului (CE) nr. 517/94;
  - (b) produselor originare din anumite țări terțe enumerate în Regulamentul (CE) nr. 625/2009 al Consiliului ⁽¹⁾.
- (2) Importul în Uniune al produselor menționate la alineatul (1) este liber și nu este, prin urmare, supus niciunei restricții cantitative, fără a aduce atingere măsurilor de salvagardare care pot fi luate în temeiul capitolului V.

CAPITOLUL II

PROCEDURA DE INFORMARE ȘI DE CONSULTARE LA NIVELUL UNIUNII

Articolul 2

Statele membre informează Comisia în cazul în care evoluția importurilor poate impune necesitatea recurgerii la măsuri de supraveghere sau de salvagardare. Această informare trebuie să conțină dovezile disponibile, determinate pe baza criteriilor definite în articolul 9. Comisia transmite, fără întârziere, această informație tuturor statelor membre.

Articolul 3

- (1) Comisia este asistată de un Comitet pentru măsuri de salvagardare. Respectivul comitet este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
- (3) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
- (4) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, coroborat cu articolul 5.
- (5) În temeiul articolului 3 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, în cazul în care se recurge la procedura scrisă pentru adoptarea de măsuri definitive în temeiul articolului 16 din prezentul regulament, procedura se încheie fără rezultat dacă, în termenul stabilit de președinte, acesta decide astfel sau dacă o majoritate a membrilor comitetului, definită în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, solicită acest lucru. În cazul în care se recurge la procedura scrisă în alte situații în care proiectul de măsură a fost discutat în cadrul comitetului, procedura se încheie fără rezultat dacă, în termenul stabilit de președinte, acesta decide astfel sau dacă o majoritate simplă a membrilor comitetului solicită acest lucru. În cazul în care se recurge la procedura scrisă în alte situații în care proiectul de măsură nu a fost discutat în cadrul comitetului, procedura respectivă se încheie fără rezultat dacă, în termenul stabilit de președinte, președintele decide astfel sau dacă cel puțin un sfert dintre membrii comitetului solicită acest lucru.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 625/2009 al Consiliului din 7 iulie 2009 privind regimul comun aplicabil importurilor din anumite țări terțe (JO L 185, 17.7.2009, p. 1).

CAPITOLUL III

PROCEDURA DE ANCHETĂ LA NIVELUL UNIUNII

Articolul 4

- (1) Înaintea aplicării oricărei măsuri de salvagardare, se desfășoară o procedură de anchetă la nivelul Uniunii, fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 7.
- (2) Ancheta are obiectivul de a stabili, pe baza elementelor menționate la articolul 9, dacă importurile produsului respectiv amenință să producă sau produc un prejudiciu grav producătorilor din cadrul Uniunii vizați.
- (3) Se aplică următoarele definiții:
- (a) „prejudiciu grav” înseamnă o degradare generală considerabilă a situației producătorilor din cadrul Uniunii;
- (b) „amenințare cu prejudiciu grav” înseamnă iminența evidentă a producerii unui prejudiciu grav;
- (c) „producători din cadrul Uniunii” înseamnă ansamblul producătorilor de produse similare sau direct concurente care își desfășoară activitatea pe teritoriul Uniunii sau cei ale căror producții însumate de produse similare sau direct concurente reprezintă o parte considerabilă a producției totale a acestor produse în cadrul Uniunii.

Articolul 5

- (1) În cazul în care Comisia constată că există suficiente probe pentru a justifica inițierea unei anchete, aceasta inițiază o anchetă în termen de o lună de la data primirii informației furnizate de un stat membru și publică un aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Avizul respectiv:
- (a) conține un rezumat al informațiilor primite și precizează faptul că orice informație utilă trebuie comunicată Comisiei;
- (b) stabilește termenul în care părțile interesate își pot face cunoscut punctul de vedere în scris și pot comunica informații, în cazul în care acestea trebuie avute în vedere în timpul anchetei;
- (c) stabilește, de asemenea, termenul în care părțile interesate pot cere să fie audiate de către Comisie în conformitate cu alineatul (4).

Comisia începe ancheta în cooperare cu statele membre.

Comisia informează statele membre cu privire la analiza informațiilor realizată de aceasta, în mod normal în termen de 21 de zile de la data furnizării informațiilor către Comisie.

- (2) Comisia caută orice informație pe care o consideră necesară și, atunci când o consideră corespunzătoare, după informarea statelor membre, depune eforturi pentru a verifica această informație la importatori, comercianți, agenți, producători, asociații și organizații comerciale.

Comisia este asistată în această sarcină de către agenți ai statului membru pe teritoriul căruia se efectuează aceste verificări, atâta vreme cât acest stat membru și-a manifestat dorința în acest sens.

- (3) Statele membre furnizează Comisiei, la cererea acesteia și în conformitate cu modalitățile pe care ea le definește, informațiile de care dispun cu privire la evoluția pieței produsului care face obiectul anchetei.

- (4) Părțile interesate care s-au manifestat în conformitate cu alineatul (1) primul paragraf, prin cerere scrisă, precum și reprezentanții țării exportatoare pot lua cunoștință de toate informațiile furnizate Comisiei în cadrul anchetei, cu excepția documentelor interne întocmite de către autoritățile Uniunii sau ale statelor membre, cu condiția ca aceste informații să fie pertinente în vederea prezentării dosarului lor, să nu fie confidențiale, în sensul articolului 8, și să fie utilizate de către Comisie în cadrul anchetei.

Părțile interesate care s-au manifestat pot prezenta Comisiei observațiile lor privind aceste informații. Observațiile lor pot fi luate în considerație în măsura în care se bazează pe suficiente dovezi.

(5) Comisia poate audia părțile interesate. Acestea trebuie audiate atunci când au cerut acest lucru în scris, în termenul stabilit în avizul publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, demonstrând că rezultatul anchetei este susceptibil de a le afecta și că există motive speciale pentru a fi audiate.

(6) În cazul în care informațiile solicitate de Comisie nu sunt furnizate în termenele stabilite în prezentul regulament sau de către Comisie în aplicarea prezentului regulament sau în cazul în care ancheta este obstrucționată în mod semnificativ, se pot stabili concluzii pe baza datelor disponibile. În cazul în care Comisia constată că o parte interesată sau o țară terță a furnizat o informație falsă sau care induce în eroare, nu ține seama de această informație și poate utiliza datele disponibile.

(7) În cazul în care Comisia constată că nu există probe suficiente pentru a justifica deschiderea unei anchete, aceasta informează statele membre cu privire la decizia sa în termen de o lună de la data primirii informației furnizate de către statele membre.

Articolul 6

(1) La încheierea anchetei, Comisia prezintă comitetului un raport privind rezultatele acesteia.

(2) În cazul în care, în termen de nouă luni de la deschiderea anchetei, Comisia estimează că nu este necesară o măsură de supraveghere sau de salvagardare la nivelul Uniunii, ancheta se încheie în termen de o lună. Comisia încheie ancheta în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 3 alineatul (2).

(3) În cazul în care consideră că este necesară o măsură de supraveghere sau de salvagardare la nivelul Uniunii, Comisia ia deciziile ce se impun în acest sens, în conformitate cu capitolele IV și V, într-un termen care nu poate depăși nouă luni de la deschiderea anchetei. În situații excepționale, acest termen poate fi prelungit cu cel mult două luni; în acest sens, Comisia publică un aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, în care se stabilește durata prelungirii și care conține un rezumat al motivelor acesteia.

Articolul 7

(1) Dispozițiile prezentului capitol nu împiedică luarea, oricând, a unor măsuri de supraveghere în conformitate cu articolele 10-14 sau a unor măsuri de salvagardare provizorii în conformitate cu articolele 15, 16 și 17.

Se aplică măsuri de salvagardare provizorii:

- (a) în circumstanțe critice, în care orice întârziere ar antrena un prejudiciu dificil de reparat, făcând necesară luarea unei măsuri imediate; și
- (b) în cazul în care s-a stabilit în prealabil că există suficiente dovezi că o creștere a importurilor a cauzat sau amenință să cauzeze un prejudiciu grav.

Durata aplicării unor astfel de măsuri nu poate depăși 200 de zile.

(2) Măsurile de salvagardare provizorii iau forma unei majorări a taxelor vamale față de nivelul lor existent (indiferent dacă acesta este mai mare sau egal cu zero) în cazul în care astfel de măsuri pot preveni sau repara un prejudiciu grav.

(3) Comisia ia de îndată măsurile de anchetă care mai sunt necesare.

(4) În cazul în care se dovedește că măsurile de salvagardare provizorii ar trebui să fie abrogate deoarece nu există un prejudiciu grav sau o amenințare de prejudiciu grav, taxele vamale percepute în aplicarea acestor măsuri provizorii sunt rambursate din oficiu în cel mai scurt timp. Se aplică procedura prevăzută la articolul 235 și următoarele din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului⁽¹⁾.

Articolul 8

(1) Informațiile primite în aplicarea prezentului regulament nu pot fi utilizate decât în scopul pentru care au fost cerute.

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 302, 19.10.1992, p. 1).

(2) Comisia și statele membre, precum și agenții acestora nu divulgă, fără autorizația expresă a părții care le-a furnizat, informațiile cu caracter confidențial pe care le-au primit în temeiul prezentului regulament sau pe cele care au fost furnizate în mod confidențial.

(3) Fiecare cerere de tratament confidențial indică motivele pentru care informația este confidențială.

Cu toate acestea, în cazul în care se constată că o cerere de tratament confidențial nu este justificată și că persoana care a furnizat informația nu dorește nici să o facă publică, nici să autorizeze divulgarea acesteia în termeni generali sau sub formă de rezumat, informația în cauză poate să nu fie luată în considerare.

(4) În orice caz, o informație este considerată confidențială atunci când divulgarea ei poate avea consecințe nefavorabile semnificative pentru cel care a furnizat-o sau pentru cel care este sursa acesteia.

(5) Dispozițiile alineatelor (1)-(4) nu împiedică autoritățile Uniunii să facă trimitere la informațiile cu caracter general și, în special, la motivele pe care sunt bazate deciziile luate în temeiul prezentului regulament. Aceste autorități trebuie, cu toate acestea, să țină seama de interesul legitim al persoanelor fizice și juridice care doresc ca secretele lor de afaceri să nu fie divulgate.

Articolul 9

(1) Examinarea evoluției importurilor și a condițiilor în care se efectuează acestea, precum și examinarea prejudiciului grav sau a amenințării cu prejudiciu grav care rezultă din acestea pentru producătorii din cadrul Uniunii se referă mai ales la elementele următoare:

- (a) volumul importurilor, în special în cazul în care acestea au crescut semnificativ, fie în cifre absolute, fie în raport cu producția sau cu consumul în Uniune;
- (b) prețul importurilor, în special în cazul în care a avut loc o subevaluare semnificativă a prețului în raport cu prețul unui produs similar din Uniune;
- (c) impactul pe care îl au acestea asupra producătorilor din cadrul Uniunii, astfel cum reiese acesta din tendințele unor factori economici, precum:
  - producția;
  - utilizarea capacităților de producție;
  - stocurile;
  - vânzările;
  - cota de piață;
  - prețul (și anume, scăderea prețurilor sau împiedicarea creșterilor de preț care ar fi intervenit în mod normal);
  - profiturile;
  - randamentul capitalurilor investite;
  - fluxul numerarului;
  - ocuparea forței de muncă;
- (d) factorii, alții decât evoluția importurilor, care cauzează sau pot să fi cauzat un prejudiciu producătorilor din cadrul Uniunii vizați.

(2) În cazul în care se invocă o amenințare de prejudiciu grav, Comisia examinează, în egală măsură, dacă se preconizează în mod clar că o situație specială este probabil să se transforme într-un prejudiciu real.

În această privință, se poate ține seama și de elemente precum:

- (a) rata de creștere a exporturilor către Uniune;
- (b) capacitatea de export a țării de origine sau a țării exportatoare, astfel cum este aceasta în prezent sau cum va fi într-un viitor previzibil, și probabilitatea ca exporturile care rezultă din această capacitate să fie destinate Uniunii.

CAPITOLUL IV

MĂSURI DE SUPRAVEGHERE

Articolul 10

- (1) În cazul în care evoluția importurilor unui produs originar dintr-o țară terță aflată sub incidența prezentului regulament amenință să cauzeze un prejudiciu producătorilor din cadrul Uniunii, importul acestui produs poate, în cazul în care interesele Uniunii reclamă aceasta, face obiectul, după caz:
- (a) unei supravegheri *a posteriori* la nivelul Uniunii, în conformitate cu modalitățile definite în decizia menționată la alineatul (2);
  - (b) unei supravegheri prealabile la nivelul Uniunii, în conformitate cu articolul 11.
- (2) Decizia de punere sub supraveghere se ia de către Comisie prin acte de punere în aplicare, în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 3 alineatul (2).
- (3) Măsurile de supraveghere au o perioadă de valabilitate limitată. În lipsa unor dispoziții contrare, valabilitatea lor expiră la sfârșitul celei de a doua perioade de șase luni care urmează celor șase luni în cursul căruia acestea au fost luate.

Articolul 11

(1) Punerea în liberă circulație a produselor aflate sub supraveghere prealabilă la nivelul Uniunii este condiționată de prezentarea unui document de supraveghere. Acest document se emite gratuit de către autoritatea competentă desemnată de către statele membre, pentru orice cantitate solicitată, într-un termen de cel mult cinci zile lucrătoare de la primirea de către autoritatea națională competentă a unei cereri întocmite de către orice importator din cadrul Uniunii, indiferent unde este stabilit în Uniune. În absența unei dovezi contrare, se consideră că cererea respectivă este primită de către autoritatea națională competentă în cel mult trei zile lucrătoare de la depunerea sa.

(2) Documentul de supraveghere se emite prin completarea unui formular în conformitate cu modelul prevăzut în anexa I.

Exceptând cazul în care decizia de punere sub supraveghere dispune altfel, cererea de obținere a documentului de supraveghere a importatorului nu conține decât următoarele:

- (a) numele și adresa completă ale solicitantului (inclusiv numărul de telefon, de fax și, după caz, numărul de identificare pe lângă autoritatea națională competentă), precum și numărul său de înregistrare TVA, în cazul în care este plătitor de TVA;
  - (b) după caz, numele și adresa completă ale declarantului sau ale reprezentantului desemnat de către solicitant (inclusiv numerele de telefon și de fax);
  - (c) descrierea mărfurilor, care să cuprindă:
    - denumirea comercială a acestora;
    - codul corespunzător din Nomenclatura combinată;
    - locul de origine și locul de expediție;
  - (d) cantitățile declarate, exprimate în kilograme și, după caz, în orice altă unitate suplimentară pertinentă (perechi, articole etc.);
  - (e) valoarea CIF a mărfurilor la frontiera Uniunii, în euro;
  - (f) declarația următoare, datată și semnată de către solicitant, numele solicitantului fiind scris cu majuscule:
„Subsemnatul certific că informațiile din prezenta cerere sunt exacte și furnizate cu bună-credință și că sunt stabilite în Uniune.”
- (3) Documentul de supraveghere este valabil în toată Uniunea, indiferent care stat membru l-a eliberat.

(4) Constatarea că prețul unitar la care se efectuează tranzacția depășește cu mai puțin de 5 % pe cel indicat în documentul de supraveghere sau că valoarea sau cantitatea produselor prezentate la import depășește cu mai puțin de 5 % pe cea menționată în documentul de supraveghere nu împiedică punerea în liberă circulație a produsului în cauză. După ce a ascultat opiniile prezentate în cadrul comitetului și ținând seama de natura produselor și a altor caracteristici ale tranzacțiilor respective, Comisia poate stabili un procent diferit, care, cu toate acestea, nu poate depăși în mod normal 10 %.

- (5) Documentele de supraveghere nu pot fi utilizate decât atât timp cât regimul de liberalizare a importurilor rămâne în vigoare pentru tranzacțiile respective. În orice caz, acestea nu pot fi utilizate după expirarea unui termen care este stabilit în același timp și în conformitate cu aceleași proceduri ca și punerea sub supraveghere și care ține seama de natura produselor și de celelalte caracteristici ale tranzacțiilor.
- (6) În cazul în care decizia luată în temeiul articolului 10 prevede astfel, originea produselor aflate sub supraveghere la nivelul Uniunii trebuie dovedită printr-un certificat de origine. Prezentul alineat nu aduce atingere altor dispoziții referitoare la prezentarea unui astfel de certificat.
- (7) În cazul în care produsul aflat sub supraveghere prealabilă la nivelul Uniunii face obiectul unei măsuri de salvagardare regională într-un stat membru, autorizația de import acordată de acest stat membru poate înlocui documentul de supraveghere.
- (8) Formularele documentelor de supraveghere, precum și extrasele din acestea se întocmesc în două exemplare, primul exemplar, denumit „exemplar pentru destinatar” și având numărul 1, fiind emis solicitantului, iar al doilea, denumit „exemplar pentru autoritatea competentă” și având numărul 2, fiind păstrat de către autoritatea care a emis documentul. În scopuri administrative, autoritatea competentă poate adăuga copii suplimentare formularului 2.
- (9) Formularele se tipăresc pe hârtie albă fără pastă mecanică, finisată pentru scris, care cântărește între 55 și 65 grame pe metru pătrat. Dimensiunea lor este de 210 × 297 milimetri; spațiul dintre linii este de 4,24 milimetri (o șesime de inch); formatul formularelor se respectă cu strictețe. În afară de aceasta, pe ambele fețe ale exemplarului nr. 1, care constituie documentul de supraveghere propriu-zis, se aplică un fond cu filigran de culoare galbenă care pune în evidență orice falsificare prin mijloace mecanice sau chimice.
- (10) Statele membre sunt responsabile pentru tipărirea formularelor. Acestea pot fi tipărite și de tipografii autorizate de către statul membru în care acestea sunt stabilite. În acest caz, trimiterea la această autorizare se face pe fiecare formular. Pe fiecare formular se indică numele și adresa tipografului sau un semn prin care acesta poate fi identificat.

Articolul 12

În cazul în care importul unui produs nu a fost supus unei supravegheri prealabile la nivelul Uniunii, Comisia poate institui, în conformitate cu articolul 17, o supraveghere limitată la importurile a căror destinație este una sau mai multe regiuni din Uniune. Comisia furnizează informații statelor membre odată ce decide să instituie supravegherea.

Articolul 13

(1) Punerea în liberă circulație a produselor aflate sub supraveghere regională este condiționată, în regiunea respectivă, de prezentarea unui document de supraveghere. Acest document este emis gratuit de către autoritatea competentă desemnată de statul sau statele membre respective pentru orice cantitate solicitată, într-un termen de cel mult cinci zile lucrătoare de la primirea de către autoritatea națională competentă a unei cereri întocmite de către orice importator din cadrul Uniunii, indiferent unde este stabilit acesta în Uniune. În absența unei dovezi contrare, se consideră că declarația respectivă este primită de către autoritatea națională competentă în cel mult trei zile lucrătoare de la depunerea sa. Documentele de supraveghere nu pot fi utilizate decât atât timp cât regimul de liberalizare a importurilor rămâne în vigoare pentru tranzacțiile în cauză.

(2) Se aplică articolul 11 alineatul (2).

Articolul 14

(1) În caz de supraveghere la nivelul Uniunii sau regională, statele membre comunică Comisiei, în primele zece zile ale fiecărei luni:

- (a) în cazul în care este vorba de o supraveghere prealabilă, detalii privind cantitățile și sumele, calculate pe baza prețurilor CIF, pentru care au fost emise sau au fost vizate documente de supraveghere în cursul perioadei precedente;
- (b) în toate cazurile, importurile efectuate în perioada care o precedă pe cea prevăzută la litera (a).

Informațiile furnizate de către statele membre sunt defalcate pe produs și pe țară.

În același timp și cu respectarea procedurii de supraveghere, se pot stabili dispoziții diferite.

(2) În cazul în care natura produselor sau a situațiilor speciale o impune, Comisia poate modifica, la cererea unui stat membru sau din proprie inițiativă, calendarele de furnizare a informațiilor.

(3) Comisia informează în mod corespunzător statele membre.

CAPITOLUL V

MĂSURI DE SALVGARDARE

Articolul 15

(1) În cazul în care un produs este importat în Uniune în cantități atât de mari și în astfel de condiții, încât se produce sau există riscul producerii unui prejudiciu grav producătorilor din cadrul Uniunii, Comisia, la cererea unui stat membru sau din proprie inițiativă și pentru a apăra interesele Uniunii, poate:

- (a) reduce perioada de valabilitate a documentelor de supraveghere, în înțelesul articolului 11, care sunt eliberate după intrarea în vigoare a acestei măsuri;
- (b) modifică regimul de import al produsului respectiv condiționând punerea sa în liberă circulație de prezentarea unei autorizații de import ce urmează să fie acordată în conformitate cu prevederile și în limitele definite de Comisie.

Măsurile menționate la literele (a) și (b) se aplică de îndată.

(2) În cazul membrilor OMC, măsurile prevăzute la alineatul (1) nu se iau decât în cazul în care sunt întrunite cele două condiții indicate la primul paragraf al alineatului respectiv.

(3) La stabilirea unui contingent, se ține seama, în special:

- (a) de interesul de a menține, pe cât posibil, fluxul schimburilor comerciale tradiționale;
- (b) de volumul contractelor care au fost încheiate în condițiile și în conformitate cu modalitățile normale înaintea intrării în vigoare a unei măsuri de salvagardare, în sensul prezentului capitol, în cazul în care aceste contracte i-au fost notificate Comisiei de către statul membru interesat;
- (c) de faptul că nu trebuie compromisă atingerea scopului avut în vedere prin stabilirea contingentului.

Nivelul oricărui contingent nu trebuie să fie mai mic decât media importurilor efectuate în cursul ultimilor trei ani reprezentativi pentru care sunt disponibile statistici, exceptând cazul în care este necesar un nivel diferit pentru a împiedica sau a remedia un prejudiciu grav.

(4) În cazul în care contingentul este repartizat între țări furnizoare, repartizația poate fi convenită cu țările furnizoare care au un interes semnificativ în ceea ce privește importurile în Uniune ale produsului respectiv.

În caz contrar, contingentul se repartizează între aceste țări proporțional cu partea ce le corespunde din importurile în Uniune ale produsului respectiv efectuate pe parcursul unei perioade reprezentative precedente, ținând seama de orice factor special care ar fi putut sau poate afecta schimburile comerciale cu acest produs.

Cu toate acestea, ținându-se seama de obligația Uniunii de a organiza consultări în cadrul Comitetului de salvagardare din OMC, se poate deroga de la această metodă de repartizare în caz de prejudiciu grav dacă importurile originare din una sau din mai multe țări furnizoare au crescut cu un procent disproporționat față de creșterea totală a importurilor produsului respectiv pe o perioadă reprezentativă precedentă.

(5) Măsurile prevăzute în prezentul articol se aplică oricărui produs pus în liberă circulație după intrarea lor în vigoare. Acestea pot fi limitate la una sau la mai multe regiuni ale Uniunii, în conformitate cu articolul 17.

Cu toate acestea, măsurile respective nu împiedică punerea în liberă circulație a produselor care sunt în drum spre Uniune, cu condiția ca aceste produse să nu poată primi altă destinație și ca produsele a căror punere în circulație este, în temeiul articolelor 10 și 11, condiționată de prezentarea unui document de supraveghere să fie efectiv însoțite de un astfel de document.

(6) În cazul în care un stat membru a solicitat intervenția Comisiei, aceasta acționează în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 3 alineatul (3) sau, în cazuri de urgență, în conformitate cu articolul 3 alineatul (4), luând o decizie în termen de cel mult cinci zile lucrătoare de la data primirii cererii.

Articolul 16

În cazul în care interesele Uniunii impun acest lucru, Comisia, acționând în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 3 alineatul (3) și în condițiile prevăzute în capitolul III, poate adopta măsurile corespunzătoare pentru a împiedica importul unui produs în Uniune în cantități atât de mari și/sau în astfel de condiții, încât să se producă sau să existe riscul producerii unui prejudiciu grav producătorilor din Uniune de produse similare sau direct concurente.

Se aplică dispozițiile de la articolul 15 alineatele (2)-(5).

Articolul 17

În cazul în care, în special pe baza elementelor de estimare prezentate în articolul 9, se constată că în una sau în mai multe regiuni ale Uniunii sunt reunite condițiile prevăzute pentru adoptarea de măsuri în temeiul articolelor 10 și 15, Comisia poate autoriza, în mod excepțional, după examinarea soluțiilor alternative, aplicarea măsurilor de supraveghere sau de salvagardare limitate la această regiune sau la aceste regiuni în cazul în care consideră că astfel de măsuri aplicate la acest nivel sunt mai adecvate decât măsurile aplicabile întregii Uniuni.

Aceste măsuri trebuie să fie temporare și să perturbe cât mai puțin funcționarea pieței interne.

Aceste măsuri se adoptă în conformitate cu modalitățile prevăzute la articolele 10 și 15.

Articolul 18

Nu se poate aplica nicio măsură de salvagardare unui produs originar dintr-o țară în curs de dezvoltare care este membră a OMC atât timp cât ponderea acestei țări în importurile produsului respectiv de către Uniune nu depășește 3 %, cu condiția ca țările în curs de dezvoltare membre ale OMC, a căror pondere a importurilor este mai mică de 3 %, să nu contribuie colectiv cu mai mult de 9 % la importurile totale ale produsului respectiv în Uniune.

Articolul 19

(1) Durata măsurilor de salvagardare trebuie limitată la perioada necesară pentru a preveni sau a remedia un prejudiciu grav și pentru a facilita adaptarea producătorilor din cadrul Uniunii. Această perioadă nu poate depăși, în principiu, patru ani, incluzând perioada de aplicare a unei eventuale măsuri provizorii.

(2) Această perioadă inițială poate fi prelungită, excepție făcând măsurile prevăzute la articolul 15 alineatul (4) al treilea paragraf, în cazul în care s-a stabilit că:

- (a) o astfel de prelungire este necesară pentru a preveni sau a remedia un prejudiciu grav;
- (b) există dovezi că producătorii din cadrul Uniunii efectuează ajustări.

(3) Măsurile de prelungire sunt adoptate în condițiile prevăzute în capitolul III și în conformitate cu aceleași proceduri ca și măsurile inițiale. Măsurile astfel prelunghite nu pot fi mai restrictive decât erau la sfârșitul perioadei inițiale.

(4) În cazul în care durata aplicării măsurii de salvagardare depășește un an, măsura trebuie liberalizată progresiv la intervale regulate, în cursul perioadei de aplicare, inclusiv în cea de prelungire a sa.

(5) Perioada de aplicare totală a unei măsuri de salvagardare, inclusiv perioada de aplicare a oricărei măsuri provizorii, perioada de aplicare inițială și eventuala sa prelungire, nu poate depăși opt ani.

Articolul 20

(1) Atât timp cât se aplică o măsură de supraveghere sau de salvagardare instituită în conformitate cu capitolele IV și V, Comisia poate, la solicitarea unui stat membru sau din proprie inițiativă și nu mai târziu de mijlocul perioadei de aplicare a măsurilor cu o durată care depășește trei ani:

- (a) să analizeze efectele măsurii;
- (b) să determine dacă și în ce mod este oportun să se accelereze ritmul de liberalizare;
- (c) să determine dacă aplicarea măsurii este încă necesară.

În cazul în care Comisia consideră că aplicarea măsurii este încă necesară, aceasta informează statele membre în acest sens.

(2) În situația în care Comisia consideră că ar trebui abrogate sau modificate oricare dintre măsurile de supraveghere sau de salvagardare menționate la articolele 10, 12, 15, 16 și 17, aceasta, acționând în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 3 alineatul (3), abrogă sau modifică aceste măsuri.

În cazul în care decizia privește măsuri de supraveghere la nivel regional, aceasta se aplică începând cu a șasea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 21

(1) Nu poate fi aplicată o nouă măsură de salvagardare importului unui produs care a făcut obiectul unei măsuri de salvagardare precedente, pentru o perioadă egală cu durata de aplicare a măsurii precedente. Această perioadă nu poate fi mai mică de doi ani.

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatului (1), o măsură de salvagardare cu o durată egală sau mai mică de 180 de zile poate fi aplicată din nou importului unui produs:

- (a) în cazul în care s-a scurs cel puțin un an de la data instituirii unei măsuri de salvagardare referitoare la importul acestui produs; și
- (b) în cazul în care o astfel de măsură de salvagardare nu a fost aplicată aceluiași produs de mai mult de două ori în cursul perioadei de cinci ani imediat anterioară datei instituirii măsurii.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 22

În cazul în care interesele Uniunii impun acest lucru, Comisia poate adopta măsurile corespunzătoare de punere în aplicare a actelor legislative, în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 3 alineatul (3), pentru a permite exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor Uniunii sau ale tuturor statelor membre pe plan internațional, în special în ceea ce privește comerțul cu produse de bază.

Articolul 23

Comisia include informații privind punerea în aplicare a prezentului regulament în raportul său anual cu privire la aplicarea și punerea în aplicare a măsurilor de apărare comercială, adresat Parlamentului European și Consiliului în temeiul articolului 22a din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului ⁽¹⁾.

Articolul 24

(1) Prezentul regulament nu împiedică îndeplinirea obligațiilor care decurg din normele speciale prevăzute în acordurile încheiate între Uniune și țări terțe.

(2) Fără a aduce atingere altor dispoziții din dreptul Uniunii, prezentul regulament nu împiedică adoptarea sau aplicarea de către statele membre:

- (a) a unor interdicții, restricții cantitative sau măsuri de supraveghere justificate prin considerente de moralitate publică, de ordine publică, de siguranță publică, de protecție a sănătății și a vieții persoanelor și animalelor sau de conservare a plantelor, de protecție a patrimoniului național artistic, istoric sau arheologic sau de protecție a proprietății industriale și comerciale;
- (b) a unor formalități speciale în cadrul schimburilor valutare;
- (c) a unor formalități instituite în aplicarea acordurilor internaționale în conformitate cu Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Statele membre informează Comisia cu privire la măsurile sau formalitățile pe care intenționează să le introducă sau să le modifice în conformitate cu primul paragraf.

În caz de extremă urgență, măsurile sau formalitățile naționale în cauză sunt comunicate Comisiei de îndată ce sunt adoptate.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, 22.12.2009, p. 51).

Articolul 25

(1) Prezentul regulament nu aduce atingere aplicării actelor referitoare la organizarea comună a piețelor agricole sau normelor administrative din dreptul Uniunii sau din dreptul intern care decurg din acesta, nici actelor specifice aplicabile mărfurilor provenite din transformarea produselor agricole. Prezentul regulament se aplică în mod complementar.

(2) În cazul în care produsele fac obiectul actelor menționate la alineatul (1), articolele 10-14 și articolul 21 nu se aplică produselor pentru care regimul Uniunii în materia schimburilor comerciale cu țările terțe prevede prezentarea unei licențe sau a unui alt document de import.

Articolele 15, 17 și 20-24 nu se aplică produselor pentru care regimul menționat anterior prevede aplicarea de restricții cantitative la import.

Articolul 26

Regulamentul (CE) nr. 260/2009 se abrogă.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa III.

Articolul 27

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 11 martie 2015.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

ANEXA I

UNIUNEA EUROPEANĂ

DOCUMENT DE SUPRAVEGHERE

Exemplar pentru destinatar	1	1. Destinatar (numele, adresa completă, țara și numărul TVA)	2. Numărul de emiterie
			3. Locul și data prevăzute pentru efectuarea importului
			4. Autoritatea competentă emitentă (numele, adresa și numărul de telefon)
		5. Declarantul/reprezentantul (după caz) (numele, adresa completă)	6. Țara de origine (și codul din geonomenclatură)
			7. Țara de expediere (și codul din geonomenclatură)
			8. Ultima zi de valabilitate
1	9. Descrierea mărfurilor		10. Codul (NC) și categoria mărfurilor
			11. Cantitatea exprimată în kilograme (masa netă) sau într-o unitate suplimentară
			12. Valoarea CIF a mărfurilor la frontiera UE, în EUR
	13. Observații suplimentare		
	14. Avizul autorității competente		
	Data:		
	Semnătura:		(Ștampila)

15. ATRIBUIRI			
Se indică în partea 1 a coloanei 17 cantitatea disponibilă, iar în partea a 2-a, cantitatea indicată.			
16. Cantitatea netă (masa netă sau altă unitate de măsură cu indicarea unității)		19. Documentul vamal (modelul și numărul) sau numărul extrasului și data atribuirii	20. Numele, statul membru, semnătura și ștampila autorității care efectuează atribuirea
17. În cifre	18. În litere pentru cantitatea atribuită		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Eventualele extensii se anexează aici.

UNIUNEA EUROPEANĂ

DOCUMENT DE SUPRAVEGHERE

Exemplar pentru autoritatea competentă	2	1. Destinatarul (numele, adresa completă, țara și numărul TVA)	2. Numărul de emitere
			3. Locul și data prevăzute pentru efectuarea importului
			4. Autoritatea competentă emitentă (numele, adresa și numărul de telefon)
		5. Declarantul/reprezentantul (după caz) (numele, adresa completă)	6. Țara de expediere (și codul din geonomenclatură)
			7. Țara de expediere (și codul din geonomenclatură)
			8. Ultima zi de valabilitate
2	9. Descrierea mărfurilor		10. Codul (NC) și categoria mărfurilor
			11. Cantitatea exprimată în kilograme (masa netă) sau într-o unitate suplimentară
			12. Valoarea CIF a mărfurilor la frontiera UE, în EUR
	13. Observații suplimentare		
	14. Avizul autorității competente		
	Data:		
	Semnătura:		(Ștampila)

15. TRIBUIRI			
Se indică în partea 1 a coloanei 17 cantitatea disponibilă, iar în partea a 2-a, cantitatea indicată.			
16. Cantitatea netă (masa netă sau altă unitate de măsură cu menționarea unității)		19. Documentul vamal (modelul și numărul) sau numărul extrasului și data atribuirii	20. Numele, statul membru, semnătura și ștampila autorității care efectuează atribuirea
17. În cifre	18. În litere pentru cantitatea atribuită		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Eventualele extensii se anexează aici.

—

ANEXA II

REGULAMENTUL ABROGAT ȘI MODIFICAREA SA

Regulamentul (CE) nr. 260/2009 al Consiliului

(JO L 84, 31.3.2009, p. 1)

Regulamentul (UE) nr. 37/2014 al Parlamentului European și al Consiliului

(JO L 18, 21.1.2014, p. 1)

Numai punctul 19 al anexei

ANEXA III

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Regulamentul (CE) nr. 260/2009	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2	Articolul 2
Articolul 4	Articolul 3
Articolul 5	Articolul 4
Articolul 6	Articolul 5
Articolul 7	Articolul 6
Articolul 8	Articolul 7
Articolul 9	Articolul 8
Articolul 10	Articolul 9
Articolul 11	Articolul 10
Articolul 12	Articolul 11
Articolul 13	Articolul 12
Articolul 14	Articolul 13
Articolul 15	Articolul 14
Articolul 16	Articolul 15
Articolul 17	Articolul 16
Articolul 18	Articolul 17
Articolul 19	Articolul 18
Articolul 20	Articolul 19
Articolul 21	Articolul 20
Articolul 22	Articolul 21
Articolul 23	Articolul 22
Articolul 23a	Articolul 23
Articolele 24-27	Articolele 24-27
Anexa I	Anexa I
Anexa II	Anexa II
Anexa III	Anexa III